הכל ממירין פרק ראשון תמורה ט.

מסורת הש"ס

בוגינא. להסמ"ק טז מקרא למאמר. בוגינא לעגת קטנה קרא לעגת גדולה. כלומר מוטב שתמכרנו בשויו דמשמ"ס אי מני מניח להם מן הדמים לא יועילו לי כלום ולא יתנו לי בכותות שלהן: **מתני' טוב ברע.** תמיס של מולין לא יתפיס ברע של קדש ואם תמר ימיר וגו' תלמח בעלי מומין עבדי תמורה. ואפילו מום מילא תמורה דכתיב או רע בטוב דמשמע בעל מום למולין נמי בטוב הקדש: **ואי זהו טוב ברע.** כלומר איזהו רע לקדש לעבוד תמורה שקדש הקדשו את מומו מלבד קדש מומו את הקדשו לא עביד תמורה. וכגמרא מפרש מאי תלמודה: **גמ' נכפוה לא ימיר פומו טוב ברע או רע לא.** ימיר לא בטוב ולא ברע. והוי משמע לו או רע לא ימיר לא בטוב ולא ברע. **כטוב כפרש"ל לומר לך טוב מעיקרו.** שכשעה שהוקדש היה תמים ושוב נפל בו מום עושה תמורה: **לא ימיר פומו ברע.** והוי משמע לאיזהו הוי טוב: **או רע.** כג) משמע או רע כג) של מולין לא ימיר בטוב: **טוב ברע.** טוב של מולין ברע של קדש: **דעלויי מעלי ליה.** להקדש נקי טוב בטוב מיבעיא: **אין עונשין מן הדין.** ולהכי מיצטריך קרא למשוס דין קל ומומר לא מלקינן ליה כי מימר טוב עם בטוב: **ואכי אמר לך כאי דלא לאו עונשין מן הדין הוא דלא כאי ליה.** להיכא כד) דגלי קרא דלקי מטוב למולין כי מימר ליה ברע דקדש גלי נמי דלא מימר ליה בטוב דקדש נקי: **דמי גרע טוב מרע.** כלומר מי גרע טוב דקדש מרע דקדש כי היכי דלא דקדש כי מחליף ליה נקי ה"ה לטוב דקדש דלמחמת לא קפיד אלא דלא יחליף מידי דקדש: (ה) מילוף מסמע ע"ז כ' מנחים ולא כעי ולא ימיר דמי גרע של עלמו מכל אחריים: **מילוף מנה ו' וחכמ ו'.** והסמ"ע לא מהני מידי דקדש מס אינו יוצא למולין תפ"ה נילקי הואיל ומכוין להוציא הקדש למולין: **מתני' ממירין אחד.** של מולין: **בשנים.** דקדש ומומר הכי זו תמת מלי: **ושנים.** למולין נמחד דקדש הכי מלו תמת זו: **מה הוא מיוחד.** דכתיב הוא: **גמ' והא טעמיה דר' שמעון.** כמתניתין מכוס הלי קרא הוא [ב] דוהיה הוא ותמורתו: ומסקינן **אמר** ר' **שמעון בן לקיש מודה רבי שמעון שממירין וחוזרין וממירין.** כהסמ לאחרת כאומה כהסמה לאשונה דהקדש ולפילו עד מאה כד): **מאי טעמא דקדושי דאשונה דהקדש לאמון להיכן הלכה.** שלא יתפיס עוד אחרת כקדושתו עד אלף. נשון אמר אמר רבי דגרסינן מעיקרא אמר להן רבי שמעון מן והיה הוא ותמורתו וכי מוצ דדרשי רבנן מכהמה בכהמה אמר להן אי מיבה מ"מ מכהמה אלא מה מינצ"ל למילף טעמא דידי ו' שמעון כן נקיט מימרא דנפשיה קאמר ולא לתרוצי הך פיכחא אמא: והומם

שנאמר א) יחליפנו ול) ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב. ג) טוב קודם ברע למולין או רע דקדש נטוע למולין זה הכלל כה) הלמאן הוא הקדש: **איזהו** טוב ברע בעלי מומין שקדש הקדישן למומן. זהו הפן מן המחריס ין שהרי הכא המחד הוא המתפס: **לאביי** חד בטוב אייתורי מייתי. ולרבא מבריים להוה מני למכמר ולא ימיר אותו טוב ברע או רע וקשה מהניא דפ"ב לכבורות (דף יד:) דלמר הסמה לא רע לקדש נטוע למולין למרא דלא נטוע לקדש ברע בעלי מומין על בעלי מומין ג) מן בעלי מומין על התמימים שנאמר ב לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואיזהו טוב ברע בעלי מומין שקדש הקדישן את מומן: **גמ'** מנא הני מילי דתנו רבנן בהמה ד) בבהמה מכאן שממירין מן הצאן על הבקר ומן הבקר על הצאן על העזים ומן העזים על הכבשים ומן הזכרים על הנקבות ומן הנקבות על הזכרים ג) ומן בעלי מומין על התמימים ומן התמימים על בעלי מומין יכול אפילו קדם מום ד) להקדישן ת"ל לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ה) ואיזהו טוב ברע בעלי מומין שקדש הקדישן את מומן ו) מאי תלמודא אמר אביי ז) גימא קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע ח) או רע בו בטוב אחרינא ל"ל שמע מינה (א) טוב מעיקרו עושה תמורה ט) רע מעיקרו אין עושה תמורה רבא אמר תרוייהו טוב ייתורי מייתרי אם כן נכתוב קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו ברע י"או רע בו למה לי למכתב תרוייהו טוב [ב] חד טוב אפי' ו) בטוב נמי כי ממיר לקי ואידך טוב מעיקרו עושה תמורה רע מעיקרו אין עושה תמורה ואביי יא) אמר קל וחומר הוא ג) ומה טוב ברע דעלויי קא מעלי ליה לקי טוב בטוב הכי הדדי נינהו לא כל שכן דלקי ורבא ז) אין עונשין מן הדין ואביי יב) אמר לך הא לאו דינא הוא יג) מי גרע טוב מרע תנו רבנן לא יחליפנו בשל אחרים ולא ימיר אותו בשל עצמו יד) ולכתוב לא יחליפנו ולא בעי לא ימיר אותו אי כתב הכי הוה אמינא תצא זו ותכנס זו הוא טו) דתילקי אבל ממיר דתרוייהו קא משדיא להו אימא לא לקי קא משמע לן האי בשל אחרים היכי דמי אי נימא בהמה דהקדש דידיה וחולין דעלמא מי מצי מקדיש ב איש כי יקדיש את ביתו קדש לה' כ) אמר רחמנא מה ג) ביתו ברשותו אף כל ברשותו ואלא בהמה דהקדש דעלמא וחולין דידיה ג) מי מתפיס טו) בדבר שאינו שלו לעולם בבהמה דהקדש דעלמא וחולין דידיה ד) כגון דאמר מריה דבהמה דהקדש כל הרוצה להמיר בבהמתו יבא ויימיר יז): **מתני'** ממירין אחד בשנים ושנים באחד אחד במאה ומאה באחד ר"ש אומר אין ממירין אלא אחד באחד שנאמר והיה הוא ותמורתו יהיה קדש מה הוא מיוחד אף יח) היא מיוחדת: **גמ'** מנא ה"מ דת"ר יט) בהמה בבהמה מכאן שממירין אחד בב' וב' באחד אחד במאה ומאה באחד ר"ש אומר אין ממירין אלא אחד באחד שנאמר בהמה בבהמה ולא בהמה בבהמות ולא בהמות בבהמה כ) אמר לו מצינו בהמות שקרויה בהמה שנאמר ג) ובהמה רבה ור"ש *בהמה רבה איקרי בהמה סתם לא איקרי וטעמא דר"ש משום בהמה הוא והא טעמא דר"ש משום הוא מה הוא מיוחד אף יט) תמורה מיוחדת מעיקרא אמר להן ר"ש מן והיה הוא ותמורתו וכי חזא דדרשי רבנן מבהמה בבהמה אמר להם איהו מהתם נמי מצינן למילף טעמא דידי אמר ד) ר"ל מודה ר"ש שממירין וחוזרין וממירין מ"ט קדושה ראשונה דהקדש להיכן הלכה ורבי יוחנן אמר כשם שאין ממירין ב' באחד כן אין ממירין וחוזרין וממירין תניא כוותיה דרבי יוחנן תניא כוותיה דר"ל תניא כוותיה דרבי יוחנן כשם שאין ממירין אחד בשנים כך אין ממירין וחוזרין וממירין תניא כוותיה דר"ל יכול כשם שאין ממירין וחוזרין וממירין ת"ל והיה הוא ותמורתו כא) אפילו במאה כא) בעי רבי אבין לדברי האומר כב) אין ממירין וחוזרין וממירין הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו והזמם

כוגינא ל"א מלה ל"ב כלן עמו ומודה דהכסיר היה של הישלמל. ג) נרמה ד"ל היכי משמע מהכא דמחיר קדש הקדשן את מומן: מדמני קרא ויכו. ג) נרמה ד"ל דאין טעם לומר ברע בטוב דקא משלי ליה לקני טפי.

(ט) [טוב ט: מנחות פג:]. ב) [ע"י תוס' טוב ט: ומר' כתובות פג:]. ג) [כתובות יד:]. ד) [מנחות נג. יבמ נמוק"]. ה) [נקמן כט: [כ"ק פח: ע"ש פט: ב"מ ו. ע"ו קג. תוס' קלט. ערכין כח.]. ו) [ל"ל תמורתו כ"ה נמצה שמצמצים]. ז) [תוספתא פ"ג ה"ד]. ח) [ל"ל למאי לה]. ט) [נקמן יג:]. י) כע ס"ד ולמ"ב מה"ר אי ברע בטוב ורבי יוחנן ס"ד ולמ"ב מה"ר אי